

תת"ע (אילת) 8964-12-24 - מדינת ישראל נ' מרעי אלכרישאת

תת"ע (אילת) 8964-12-24 - מדינת ישראל נ' מרעי אלכרישאתשלו

תת"ע (אילת) 8964-12-24

מדינת ישראל

נגד

מרעי אלכרישאת

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת

[26.08.2025]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה במהירות של 145 קמ"ש, העולה על המהירות המותרת של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום - 18.02.25

3. לטענת המבקש בעצמו נודע לו על דבר גזר הדין, עת קיבל התראה מאת המרכז לגביית קנסות, אולם לטענתו כלל לא ידע על קיומו של הליך ולא קיבל כל הזמנה לדיון. עוד נטען כי הוא מבקש להציג את גרסתו וכי מדובר בזכות יסודית לה הוא זכאי.

4. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה המבקש קיבל את הדוח לידיו, ואף חתם עליו. כמו כן, נטען כי הזימון הינו כדין ולא נגרם כל עיוות דין למבקש. המשיבה טענה כי נערך שימוע למבקש, וזה הופיע אליו ועל כן תמוה כי לא ידע גם על מועד הדיון שנקבע לו. עוד הוסיפה המשיבה שהמבקש כלל לא כפר בביצוע העבירה ולא העלה כל קושי ראיתי, כמו כן לדבריה העונש הינו הולם ויש לתת משקל ראוי לעקרון סופיות הדיון.

המשיבה צירפה את תצלום קבלת הדוח וכן טופס שימוע והחלטה על פסילה מנהלית בעניין.

דיון

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן. מעיון בתצלום, אותו הציגה המשיבה, ניתן להיווכח כי האוחז בדף יכול לראות בנקל את התאריך הקבוע בו ליום ההזמנה לדיון. כמו כן, הציגה המשיבה כי אכן ידע המבקש ואף התייצב לשימוע בעניינו, והרי שחזקה כי היה מעורב בענייניו וסביר כי אף ידע והיה עליו לדעת את מועד הדיון שנקבע לו.

- אם אמנם לא שם לב, הרי שהיה עליו לתת את הדעת על כך ולשים לב לדוח ולרשום בו. באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידי היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדיון.
9. בנוגע לטענה כי מדובר ב"זכות יסוד מהותית", כלשון הבקשה, ובכך כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:
- על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
10. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גייאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).
11. אף אם משתמעת טענה, כי העונש שנגזר על המבקש הינו גבוה, הרי שאין בית המשפט סובר כן. נראה כי העונש שנגזר על הנאשם מצוי במתחם ההולם והינו ראוי.
12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.
- ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
- לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.
13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.
14. נכח גזר הדין, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.
15. הבקשה נדחת.
16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ב' אלול תשפ"ה, 26 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.